

d) L'estudi, l'elaboració, si és el cas, i la revisió dels mètodes utilitzats per al càlcul dels costos dels servicis transferits a les comunitats autònomes.

e) L'apreciació de les raons que justifiquen, en cada cas, la percepció per part de les comunitats autònomes de les assignacions pressupostàries, així com els criteris d'equitat continuats per a la seua afectació.

f) La coordinació de la política d'endeutament.

g) La coordinació de la política d'inversions públiques.

h) En general, qualsevol aspecte de l'activitat financera de les comunitats autònomes i de la hisenda de l'Estat que, atesa la seua naturalesa, necessite una actuació coordinada.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 14 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, queda redactat en els termes següents:

«3. Per a concertar operacions de crèdit en l'estranger i per a l'emissió de deute o qualsevol altra apel·lació de crèdit públic, les comunitats autònomes requeriran l'autorització de l'Estat. Per a la concessió de la referida autorització, l'Estat tindrà en compte el compliment del principi d'estabilitat pressupostària definit en l'article 2.1.b) de la present llei.

En relació amb el que es preveu en el paràgraf anterior, no es consideraran finançament exterior, a l'efecte de la seua preceptiva autorització, les operacions de concertació o emissió denominades en euros que es realitzen dins de l'espai territorial dels països que pertanyen a la Unió Europea.

En tot cas, les operacions de crèdit a què es referixen els apartats u i dos anteriors requeriran l'autorització de l'Estat quan, de la informació subministrada per les comunitats autònomes, es constata l'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, en els termes següents:

«1. Els pressupostos de les comunitats autònomes tindran caràcter anual i el mateix període que els de l'Estat, atendran el compliment del principi d'estabilitat pressupostària, inclouran la totalitat dels gastos i ingressos dels organismes i entitats integrants d'esta, i s'hi consignarà l'import dels beneficis fiscals que afecten tributs atribuïts a les referides comunitats.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en allò que contradiguen o s'oposen al que disposa la present llei orgànica.

Disposició final primera. *Hisendes forals.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa esta llei es durà a terme conforme al que estableix l'article 64 de la Llei Orgànica de Reintegració i Amillorament del Règim Foral de Navarra, per mitjà d'una disposició de rang legal.

2. Sense perjudi del que estableix la present llei sobre les competències del Consell de Política Fiscal i Financera en relació amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària

de les comunitats autònomes, regulat en l'article 6.3 d'esta llei orgànica, s'establirà un procediment que resulte adequat a la naturalesa específica del règim foral propi del País Basc.

Disposició final segona. *Entrada en vigor de la llei.*

La present llei entrarà en vigor l'1 de gener del 2002 i serà aplicable als pressupostos l'elaboració dels quals haja d'iniciar-se a partir d'esta data.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 13 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24173 LLEI 19/2001, de 19 de desembre, de reforma del text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març. («BOE» 304, de 20-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des que per Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, es va promulgar el text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial ha transcorregut una dècada durant la qual esta norma ha servit de fonament legal a tot el dret positiu de la circulació, constituït bàsicament pel Codi de la Circulació que no va ser brusquement derogat, sinó que va subsistir com a reglamentació vigent a l'empara de la disposició transitòria del dit text articulat i mentre este es desplegara.

Amb la publicació del Reial Decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament General de Vehicles, s'ha culminat l'imprescindible desplegament reglamentari de la llei i s'obri una nova etapa, per això és el moment oportú per a efectuar en el citat text articulat els ajustos i millores que la seua aplicació ha revelat necessaris i dels quals cal destacar-ne els següents:

En el títol I, relatiu a l'exercici i la coordinació de les competències sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat vial, en el capítol I, Competències, s'inclou com a nova la gestió i control del trànsit, i en el capítol II, que tracta del Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Vial, a fi que la composició del Ple del dit òrgan consultiu s'ajuste en tot moment a l'estructura orgànica administrativa i social vigent, s'habilita la seua determinació per via reglamentària, dins dels límits que la llei estableix per a garantir la participació de representants de les comunitats autònomes i de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, de l'Administració local i de diverses organitzacions professionals, econòmiques, socials i de consumidors i usuaris.

En el títol II, sobre normes de comportament en la circulació, es presta especial atenció a la utilització pels usuaris de noves tècniques com són els telèfons mòbils. No passa el mateix amb la utilització de tècniques per a contrarestar la vigilància de la circulació, les quals es tipifiquen com a infraccions de trànsit. A això responen les modificacions que s'introdueixen en els capítols I, sobre normes generals, i II, sobre circulació de vehicles, que es complementen en el capítol III, sobre altres normes de circulació.

En el títol IV, relatiu a les autoritzacions administratives, les modificacions dels capítols III i IV substituïxen el terme «revocació de l'autorització», pel de «pèrdua de vigència», i el d'«anul·lació» pel de «lesivitat», d'acord amb els conceptes legals del procediment administratiu comú.

En el Títol V, que tracta de les infraccions i sancions, de les mesures cautelars i de la responsabilitat, les modificacions més importants, a banda de xicotets retocs, afecten el capítol I, sobre infraccions i sancions, i van dirigides a configurar les infraccions molt greus com a infraccions amb substantivitat pròpia, i així deixen de ser elements constitutius d'estes les circumstàncies concurrents de perill, les quals passen a ser circumstàncies de graduació de les sancions. Se suprimeix del catàleg d'infraccions molt greus l'omissió del deure de socors, al tractar-se d'una conducta tipificada i sancionada en el Codi Penal vigent.

Pel que fa a les sancions, cal destacar la possibilitat de complir fraccionadament la suspensió del permís de conduir i d'obtenir la substitució per altres mesures reeducadores de les sancions o la reducció de fins al 30 per 100 de la quantia de la multa i del període de suspensió del permís de conduir en línia amb els moderns corrents de reinserció social.

D'altra banda, el nou règim d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat establert per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, motiva la modificació de l'article 68 per a ajustar a esta llei les competències sancionadores en matèria de trànsit.

En el capítol II, de les mesures cautelars, la modificació introduïda respon a la necessitat d'ampliar les facultats dels agents de trànsit quant a la immobilització del vehicle per a comprovar determinades infraccions o davant de la gravetat d'estes.

En el capítol III, i en connexió amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 130 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, com també en la Llei 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, s'estableix la responsabilitat solidària, pel que fa a la multa pecuniària per les infraccions comeses pels menors, d'aquelles persones, que, per tindre'n la custòdia legal, tenen també el deure de previndre la infracció.

En el títol VI, relatiu al procediment sancionador i als recursos, s'han introduït les modificacions precises per a ajustar el text articulat a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, i a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració general de l'Estat.

S'arreglega una modificació substancial en el procediment administratiu no suspenent-lo, sinó solament a l'arribar a la resolució, quan hi haja actuacions jurisdiccionals penals, que si se sobresegueren obligarien a reprendre la instrucció administrativa amb minva dels drets dels interessats.

Finalment, en el capítol III, de la prescripció i cancel·lació d'antecedents, el termini de prescripció de les infraccions es posa en relació amb la gravetat d'estes

i s'amplia el termini de cancel·lació de les sancions greus i molt greus a dos anys, a fi de poder tindre en compte durant tot eixe temps els antecedents dels conductors, perquè estos es consideren essencials en matèria de seguretat vial.

Article únic.

Els articles 4, apartat i); 5.j) i k); 6; 7.b); 8.2 i 4; 10.1 i 6; 11.3, 4 i 5; 15.1; 18.1; 19.5; 20.2 i 3; 23.5.c); 33.4; 34.4; 37; 39.1.j); 42.3; 45; 52; 53.1; 60.2; 61.5; 63, apartats 1, 2, 3, 4 i 5; 64; 65, apartats 1, 4, 5 i 6; 67; 68; 70; 71.1.g); 72, apartats 1 i 3; 73; 74; 77; 79.3; 80; 81; 82; 84.5; els apartats 68, 70, 71, 72, 73, 74 i 75 de l'annex i l'enunciat del capítol IV del títol IV del text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, queden redactats en els termes següents:

Un) Article 4. *Competències de l'Administració general de l'Estat.*

En l'apartat i) se substitueix l'expressió «... xiquets...» per «... menors...».

Dos) Article 5. *Competències del Ministeri de l'Interior.*

L'apartat j) queda redactat en els termes següents:

«j) La denúncia i sanció de les infraccions per incompliment de l'obligació de sotmetre's a la inspecció tècnica de vehicles, així com a les prescripcions derivades d'esta, i per raó de l'exercici d'activitats industrials que afecten de manera directa la seguretat vial.»

L'apartat k) queda redactat en els termes següents:

«k) La regulació, la gestió i el control del trànsit en vies interurbanes i en travessies, establint per a estes últimes fórmules de cooperació o delegació amb les entitats locals i sense perjudi del que estableixen altres disposicions i de les facultats d'altres departaments ministerials.»

Tres) Article 6.

En la rúbrica de l'article 6 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, se substitueix «... Direcció Central de Trànsit...» per «... organisme autònom Direcció Central de Trànsit...».

Quatre) Article 7. *Competències dels municipis.*

L'apartat b) d'este article queda redactat en els termes següents:

«b) La regulació per mitjà d'ordenança municipal de circulació, dels usos de les vies urbanes, fent compatible l'equitativa distribució dels aparcaments entre tots els usuaris amb la necessària fluïdesa del trànsit rodat i amb l'ús pels vianants dels carrers, així com l'establiment de mesures d'estacionament limitat, a fi de garantir la rotació dels aparcaments, prestant especial atenció a les necessitats de les persones amb discapacitat que tenen reduïda la mobilitat i que utilitzen vehicles, tot això a fi d'afavorir-ne la integració social.»

Cinc) Article 8. *Composició i competència.*

Els apartats 2 i 4 queden redactats en els termes següents:

«2. Dins del camp de la seguretat vial, elaborarà i proposarà plans d'actuació conjunta, per a

omplir les directives prèviament marcades pel Govern o per a sotmetre'ls a la seua aprovació; assessorarà els òrgans superiors de decisió i informarà sobre la publicitat dels vehicles de motor, sobre convenis i tractats internacionals i els projectes de disposicions de caràcter general en matèria de circulació de vehicles; així mateix coordinarà i impulsarà l'actuació dels distints organismes, entitats i associacions que exercisquen activitats relacionades amb la seguretat vial.»

«4. El Ple és l'òrgan col·legiat presidit pel ministre de l'Interior amb representació ponderada de les distintes administracions públiques, així com de les diverses organitzacions professionals, econòmiques i socials, i de consumidors i usuaris.

La seua composició es determinarà reglamentàriament, dins dels límits següents: dènou membres amb veu i vot que representaran l'Administració general de l'Estat; dènou membres amb veu i vot que representaran les comunitats autònomes i les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla; dènou membres amb veu i vot que representaran l'Administració local i vint-i-set membres amb veu i vot que representaran les organitzacions a què es refereix el paràgraf anterior.»

Sis) Article 10. *Obres i activitats prohibides.*

El paràgraf primer de l'apartat 1 queda redactat en els següents termes i s'afegint l'apartat 6.

«1. La realització d'obres, instal·lacions, col·locació de contenidors, mobiliari urbà o qualsevol altre element o objecte de forma permanent o provisional en les vies objecte d'esta llei necessitarà l'autorització prèvia del titular d'estes i es regiran pel que disposa la Llei de Carreteres i el seu Reglament, i en les normes municipals. Les mateixes normes seran aplicables a la interrupció de les obres, en raó de les circumstàncies o característiques especials del trànsit que podrà dur-se a terme a petició de la Direcció Central de Trànsit.»

«6. No podran circular per les vies objecte d'esta llei els vehicles amb nivells d'emissió de soroll superiors als reglamentàriament establits; així com tampoc emetent gasos o fums en valors superiors als límits establits i en els supòsits d'haver sigut objecte d'una reforma d'importància no autoritzada. Tots els conductors de vehicles queden obligats a col·laborar en les proves reglamentàries de detecció que permeten comprovar les possibles deficiències indicades.»

Set) Article 11. *Normes generals de conductors.*

Es modifiquen els apartats 3 i 4 i s'afegint un nou apartat 5 en els termes següents:

«3. Queda prohibit conduir utilitzant cascos o auriculars connectats a aparells receptors o reproductors de so, excepte durant la realització de les proves d'aptitud en circuit obert per a l'obtenció de permís de conducció en les condicions que es determinen reglamentàriament.

Es prohibeix la utilització durant la conducció de dispositius de telefonia mòbil i qualsevol altre mitjà o sistema de comunicació, excepte quan el desenrotllament de la comunicació tinga lloc sense utilitzar les mans ni usar cascos, auriculars o instruments semblants.

Queden exempts d'esta prohibició els agents de l'autoritat en l'exercici de les funcions que tinguen encomanades.

4. Queda prohibit circular amb menors de dotze anys situats en els seients davanters del vehicle llevat que utilitzen dispositius homologats a este efecte. Així mateix, queda prohibit circular amb menors de dotze anys com a passatgers de ciclomotors o motocicletes, amb sidecar o sense, per qualsevol classe de via. Excepcionalment es permet esta circulació a partir dels set anys, sempre que els conductors siguen els pares o les mares, els tutors o la persona major d'edat autoritzada per ells, utilitzen casc homologat i es complisquen les condicions específiques de seguretat establides reglamentàriament.

5. Es prohibeix que en els vehicles s'installeen mecanismes o sistemes, es porten instruments o es condicionen de forma encaminada a eludir la vigilància dels agents de trànsit, com també que s'emeten o facen senyals amb esta finalitat.»

Huit) Article 15. *Utilització de la vorera d'emergència.*

L'apartat 1 queda redactat en els termes següents:

«1. El conductor de qualsevol vehicle de tracció animal, vehicle especial amb massa màxima autoritzada no superior a la que reglamentàriament es determine, cicle, ciclomotor, vehicle per a persones de mobilitat reduïda o vehicle en acompanyament de ciclistes, en el cas que no hi haja via o part d'esta que els estiga especialment destinada, circularà per la vorera d'emergència de la seua dreta, si fóra transitable i suficient, i, si no ho fóra, utilitzarà la part imprescindible de la calçada. Hauran de circular també per la vorera d'emergència de la seua dreta, o, en les circumstàncies a què es refereix este apartat, per la part imprescindible de la calçada, els conductors de motocicletes, de turismes i de camions amb pes màxim autoritzat que no excedeix el que reglamentàriament es determine que, per raons d'emergència, ho facen a velocitat anormalment reduïda, de manera que pertorben greument la circulació. No obstant, els conductors de bicicleta podran superar la velocitat màxima fixada reglamentàriament per a estos vehicles en aquells trams en què les circumstàncies de la via aconsellen desenrotllar una velocitat superior, i podran ocupar inclús la part dreta de la calçada que necessiten, especialment en descensos prolongats amb revoltes.»

Nou) Article 18. *Circulació en autopistes i autovies.*

L'apartat 1 queda redactat en els termes següents:

«1. Es prohibeix circular per autopistes i autovies amb vehicles de tracció animal, bicicletes, ciclomotors i vehicles per a persones de mobilitat reduïda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els conductors de bicicletes podran circular per les voreres d'emergència de les autovies, llevat que, per raons de seguretat vial, es prohibisca per mitjà de la senyalització corresponent.»

Deu) Article 19. *Límits de velocitat.*

L'apartat 5 queda redactat en els termes següents:

«5. Es podrà circular per davall dels límits mínims de velocitat en els casos de transports i vehicles especials, o quan les circumstàncies de

trànsit impedisquen el manteniment d'una velocitat superior a la mínima sense risc per a la circulació, així com en els supòsits de protecció o acompanyament a altres vehicles, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.»

Onze) Article 20. *Distàncies i velocitat exigible.*

L'apartat 2 i el primer incís de l'apartat 3 queden redactats en els termes següents:

«2. Tot conductor d'un vehicle que circule darrere d'un altre haurà de deixar entre ambdós un espai lliure que li permeta detindre's, en cas de frenada brusca, sense col·lidir amb ell, tenint en compte especialment la velocitat i les condicions d'adherència i frenada. No obstant, es permetrà als conductors de bicicletes circular en grup, extremanent en esta ocasió l'atenció a fi d'evitar que es toquen entre ells.

3. A més del que disposa l'apartat anterior, la separació que ha de guardar qualsevol conductor de vehicle que circule darrere d'un altre sense assenyalar el seu propòsit d'avançament, haurà de ser tal que permeta a qui al seu torn el seguisca avançar-lo amb seguretat, excepte si es tracta de ciclistes que circulen en grup.»

Dotze) Article 23. *Conductors, vianants i animals.*

S'afeg una nova lletra c) a l'apartat 5, que quedarà redactat en els termes següents:

«c) Quan els conductors de bicicleta circulen en grup, seran considerats com una única unitat mòbil a l'efecte de prioritat de pas. En circulació urbana caldrà ajustar-se a allò que s'ha disposat per l'ordenança municipal corresponent.»

Tretze) Article 33. *Normes generals de l'avançament.*

S'afeg un nou apartat 4, que quedarà redactat en els termes següents:

«4. No es considerarà avançament a l'efecte d'estes normes els produïts entre ciclistes que circulen en grup.»

Catorze) Article 34. *Execució de l'avançament.*

S'afeg un nou apartat 4, que quedarà redactat en els termes següents:

«4. Qualsevol conductor de vehicle automòbil que es propose fer un avançament a un cycle o ciclomotor, o conjunt d'ells, haurà de fer-ho ocupant part o la totalitat del carril contrari de la calçada, sempre que hi haja les condicions precises per a realitzar un avançament en les condicions previstes en la llei. Queda expressament prohibit avançar posant en perill o entorpint ciclistes que circulen en sentit contrari.»

Quinze) Article 37. *Supòsits especials d'avançament.*

Queda redactat en els termes següents:

«Quan en un tram de via en què estiga prohibit l'avançament es trobe immobilitzat un vehicle que, en tot o en part, ocupe la calçada en el carril del sentit de la marxa i llevat que els casos en què la immobilització responga a les necessitats del trànsit, podrà ser sobrepasat, encara que per a

això haja d'ocupar part del carril esquerre de la calçada, després d'haver-se cerciorat que es pot realitzar la maniobra sense perill. Amb idèntics requisits, es podrà avançar conductors de bicicletes.»

Setze) Article 39. *Prohibicions de parades i estacionaments.*

S'afeg una nova lletra j) a l'apartat 1, que quedarà redactat en els termes següents:

«j) En zones senyalitzades per a ús exclusiu de minusvàlids i passos de vianants.»

Dèset) Article 42. *Ús obligatori d'enllumenat.*

L'apartat 3 queda redactat en els termes següents:

«3. Les bicicletes, a més, estaran dotades dels elements reflectors degudament homologats que reglamentàriament es determinen i que hauran de posseir estos vehicles d'acord amb esta normativa. Quan siga obligatori l'ús d'enllumenat, els conductors de bicicletes portaran col·locada, a més, alguna peça de roba reflectora si circulen per via interurbana.»

Díhuit) Article 45. *Portes.*

Queda redactat en els termes següents:

«Es prohibix portar obertes les portes del vehicle, obrir-les abans que estiga completament immobilitzat i obrir-les o baixar-se'n sense haver-se cerciorat prèviament que això no implica perill o entorpiment per a altres usuaris, especialment quan es referix a conductors de bicicletes.»

Dènou) Article 52. *Publicitat.*

Queda redactat en els termes següents:

«Es prohibix la publicitat en relació amb vehicles de motor que oferisca en la seua argumentació escrita o verbal, en els seus elements sonors o en les seues imatges, una incitació a la velocitat excessiva, a la conducció temerària, a situacions de perill o qualsevol altra circumstància que supose una conducta contrària als principis d'esta llei o quan la publicitat induísca el conductor a una falsa, o no justificada, sensació de seguretat. Esta publicitat estarà sotmesa al règim d'autorització administrativa prèvia, d'acord amb el que establix la legislació reguladora de la publicitat.»

Vint) Article 53. *Normes generals sobre senyals.*

S'afegen dos paràgrafs a l'apartat 1, que queden redactats en els termes següents:

«A este efecte, quan el senyal impose una obligació de detenció, no podrà reprendre la marxa el conductor del vehicle així detingut fins a haver complit la finalitat que el senyal establix.

En els peatges dinàmics o telepeatges, els vehicles que els utilitzen hauran d'estar proveïts del mitjà tècnic que en possibilita l'ús en condicions operatives.»

Vint-i-u) Article 60. *Permisos de conducció.*

L'apartat 2 queda redactat en els termes següents:

«2. L'ensenyança dels coneixements i de les tècniques necessaris per a la conducció, el posterior perfeccionament i la renovació de coneixements,

així com la constatació de les aptituds psicofísiques dels conductors seran exercides per centres oficials o privats, que necessitaran autorització prèvia per a desenrotllar la seua activitat.

A fi de garantir la seguretat vial, el Govern determinarà els elements personals i materials mínims dels centres d'ensenyança i de reconeixement i les condicions per a la seua autorització. En particular, es regularà reglamentàriament el règim docent i de funcionament dels centres d'ensenyança. La titulació i acreditació dels professors i directores es basarà en proves objectives que valoren els coneixements, l'aptitud pedagògica i l'experiència pràctica. Les proves es convocaran periòdicament i la qualificació podrà ser objecte de recurs.

Igualment, a fi de garantir la seguretat vial es regularà reglamentàriament el funcionament dels centres de reconeixement de conductors.»

Vint-i-dos) Article 61. *Permis de circulació i documentació dels vehicles.*

L'apartat 5 queda redactat en els termes següents:

«5. La circulació d'un vehicle sense autorització, bé per no haver-la obtinguda o perquè haja sigut objecte d'anul·lació o declarada la seua pèrdua de vigència, donarà lloc a la immobilització d'este fins que es dispose de la dita autorització, d'acord amb el que reglamentàriament es determine.»

Vint-i-tres) Capítol IV del títol IV.

El seu enunciat serà el següent: "Nul·litat. Lesivitat i pèrdua de vigència.»

Vint-i-quatre) Article 63. *Anul·lació i revocació.*

El seu enunciat i els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 queden redactats en els termes següents:

«Declaració de nul·litat o lesivitat i pèrdua de vigència.

1. Les autoritzacions administratives regulades en el present títol podran ser objecte de declaració de nul·litat o lesivitat quan concórrega algun dels supòsits previstos en els articles 62 i 63, respectivament, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. El procediment per a la declaració de nul·litat o lesivitat s'ajustarà al que disposa el títol VII, capítol I, del mencionat text legal.

3. Amb independència del que disposen els paràgrafs anteriors, la vigència de les autoritzacions administratives regulades en este títol estarà subordinada al fet que es mantinguen els requisits exigits per al seu atorgament.

4. L'Administració podrà declarar la pèrdua de vigència de les autoritzacions regulades en este títol quan s'acredite la desaparició dels requisits sobre coneixements, habilitats o aptituds psicofísiques exigides per a l'atorgament de l'autorització.

Per a acordar la pèrdua de vigència, l'Administració haurà de notificar a l'interessat la presumpta carència del requisit exigít, i li concedirà la facultat d'acreditar la seua existència en la forma i terminis que reglamentàriament es determine.

5. El titular d'una autorització la pèrdua de vigència de la qual haja sigut declarada, podrà obtindre-la novament seguint el procediment i superant les proves reglamentàriament establides.»

Vint-i-cinc) Article 64. *Suspensió cautelar.*

Queda redactat en els termes següents:

«En el curs dels procediments de declaració de nul·litat o lesivitat i pèrdua de vigència de les auto-

ritzacions administratives, s'acordarà la suspensió cautelar de l'autorització en qüestió quan el seu manteniment comporte un greu perill per a la seguretat del trànsit, i en este cas l'autoritat que conega de l'expedient ordenarà, per mitjà de resolució fundada, la intervenció immediata de l'autorització i la pràctica de totes les mesures que siguen necessàries per a impedir-ne l'exercici efectiu.»

Vint-i-sis) Article 65. *Quadro general d'infraccions.*

S'afegirà l'apartat 6 i els 1, 4 i 5 es modifiquen, per tant queden redactats en els termes següents:

«1. Les accions o omissions contràries a esta llei o als reglaments que la despleguen tindran el caràcter d'infraccions administratives i seran sancionades en els casos, forma i mesura que s'hi determinen, llevat que puguen constituir delictes o faltes tipificades en les lleis penals, i en este cas l'Administració passarà el tant de culpa al Ministeri Fiscal i prosseguirà el procediment abstenint-se de dictar resolució mentre l'autoritat judicial no pronuncie sentència ferma o dicte una altra resolució que li pose fi sense declaració de responsabilitat i sense estar fundada en la inexistència del fet.»

«4. Són infraccions greus les conductes tipificades en esta llei referides a:

a) Conducció negligent.

b) Tirar a la via o en els seus voltants objectes que puguen produir incendis o accidents de circulació.

c) Incomplir les disposicions d'esta llei en matèria de limitacions de velocitat, llevat que supere el límit establert en la lletra e) de l'apartat 5; prioritat de pas, avançaments, o canvis de direcció o sentit.

d) Parades i estacionaments que per efectuar-se en llocs perillosos o obstaculitzar el trànsit es qualifiquen reglamentàriament de greus.

e) Circulació sense enllumenat en situacions de falta o disminució de visibilitat o produint enlluernament a altres usuaris de la via.

f) Realització i senyalització d'obres en la via sense permís i retirada o deteriorament de la senyalització permanent o ocasional.

5. Són infraccions molt greus, quan no siguen constitutives de delicte, les conductes següents:

a) La conducció per les vies objecte d'esta llei havent ingerit begudes alcohòliques amb taxes superiors a les que reglamentàriament s'establisquen i, en tot cas, la conducció influïts pels efectes d'estupefaents, psicotròpics i qualsevol altra substància d'efectes anàlegs.

b) Incomplir l'obligació de tots els conductors de vehicles de sotmetre's a les proves que s'establisquen per a la detecció de possibles intoxicacions d'alcohol, estupefaents, psicotròpics, estimulants i altres substàncies anàlogues, i la dels altres usuaris de la via quan estiguen implicats en algun accident de circulació.

c) La conducció temerària.

d) L'ocupació excessiva del vehicle que supose augmentar en un 50 per 100 l'apartat de places autoritzades, exclòs el conductor.

e) Sobrepassar en més d'un 50 per 100 la velocitat màxima autoritzada, sempre que això supose superar almenys en 30 quilòmetres per hora el límit màxim.

f) La circulació en sentit contrari a l'establert.

g) Les competicions i carreres no autoritzades entre vehicles.

h) L'excés en més del 50 per 100 en els temps de conducció o la minoració en més del 50 per 100 en els temps de descans establits en la legislació sobre transports terrestres.

6. Les infraccions derivades de l'incompliment de l'obligació d'assegurar els vehicles de motor i de presentació de la documentació acreditativa de l'existència de l'assegurança obligatòria es regularan i sancionaran d'acord amb la seua legislació específica.»

Vint-i-set) Article 67. Sancions.

Queda redactat en els termes següents:

«1. Les infraccions lleus seran sancionades amb multa de fins a 91 euros (15.141 pessetes), les greus amb multa de 92 euros (15.308 pessetes) a 301 euros (50.082 pessetes) i les molt greus de 302 euros (50.249 pessetes) a 602 euros (100.164 pessetes). En el cas d'infraccions greus podrà imposar-se, a més, la sanció de suspensió del permís o de la llicència de conducció pel temps de fins a tres mesos. En el supòsit d'infraccions molt greus s'imposarà, en tot cas, esta sanció pel període de fins a tres mesos com a màxim. El compliment de la sanció de suspensió de l'autorització per a conduir podrà fraccionar-se en la forma que reglamentàriament es determine. La quantia de la sanció pecuniària i el període de suspensió del permís o de la llicència de conducció podran reduir-se fins a un 30 per 100 de la seua totalitat i substituir-se en eixa part, a petició del sancionat, per altres mesures també reeducadores que reglamentàriament es determinen. Estes mesures consistiran en cursos formatius de comportament en matèria de seguretat vial o mòduls de conscienciació sobre les conseqüències dels accidents de trànsit.

Les sancions de multa previstes en el paràgraf anterior i en l'apartat 2 d'este article podran fer-se efectives abans que es dicte resolució de l'expedient sancionador, amb una reducció del 30 per 100 sobre la quantia corresponent que s'haja consignat correctament en el butlletí de denúncia per l'agent o, si no n'hi ha, en la notificació posterior de la dita denúncia per l'instructor de l'expedient.

Quan l'infractor no acredite la seua residència habitual en territori espanyol, l'agent denunciador fixarà provisionalment la quantia de la multa i, en cas de no depositar-se el seu import o garantir-se'n el pagament, per qualsevol mitjà admés en dret, immobilitzarà el vehicle. En tot cas es tindrà en compte allò que s'ha previst en el paràgraf anterior respecte a la reducció del 30 per 100 i el depòsit o el pagament de la multa podrà efectuar-se en moneda de curs legal a Espanya o de qualsevol altre país amb qui Espanya mantinga tipus oficial de canvi.

L'incompliment de les mesures reeducadores donarà lloc a l'obligació de pagament immediat de la part de la multa substituïda junt amb els recàrrecs que corresponguen d'acord amb el que estableix el Reglament General de Recaptació.

2. Seran sancionades amb multa de 94 euros (15.640 pessetes) a 1.503 euros (250.078 pessetes), la conducció sense l'autorització administrativa corresponent, la circulació sense matrícula o sense les autoritzacions previstes en esta llei, sense que el propietari o posseïdor haja sol·licitat en termini la transferència del vehicle a favor seu, o amb vehicle que incomplisca les condicions tècniques que garantixen la seguretat vial, les infraccions relatives a les normes sobre la Inspecció Tècnica de Vehicles, així com les reguladores de l'ac-

tivitat dels centres de reconeixement de conductors o d'ensenyança de les tècniques i coneixements necessaris per a la conducció i la realització d'activitats industrials que afecten de manera directa la seguretat vial.

L'Administració podrà imposar, a més, per a les infraccions enumerades en el paràgraf anterior, la sanció de suspensió de fins a un any de la corresponent autorització o de cancel·lació d'esta d'acord amb les graduacions reglamentàries dels quadros d'infraccions i sancions que s'establisquen en atenció als criteris següents:

Les infraccions que se sancionen amb multa de fins a 301 euros (50.082 pessetes) podran portar aparellada la suspensió de la corresponent autorització de fins a tres mesos.

Les infraccions que se sancionen amb multa de fins a 602 euros (100.164 pessetes) podran portar aparellada la suspensió de la corresponent autorització de fins a sis mesos.

Les infraccions que se sancionen amb multa de fins a 1.503 euros (250.078 pessetes) podran portar aparellada la suspensió de la corresponent autorització de fins a un any o cancel·lació d'esta.

Quan es tracte d'incompliments a les normes reguladores de l'ensenyança de les tècniques i coneixements necessaris per a la conducció, a més de la multa i suspensió o cancel·lació de l'autorització que corresponga imposar, s'acordarà la prohibició d'obtindre al seu titular una altra nova autorització pel temps de la suspensió imposada. La cancel·lació de l'autorització corresponent comportarà per al seu titular la prohibició d'obtindre'n una altra de nova durant un any. Els mateixos efectes es produiran quan es tracte d'incompliments de les normes reguladores de l'activitat dels centres de reconeixement de conductors quant a l'eficàcia de la inscripció dels referits centres en les direccions de Trànsit.

3. A l'autor d'una infracció molt greu se li imposarà en cas de reincidència, a més de la sanció pecuniària corresponent, la revocació del permís o llicència de conducció. En este cas, la graduació de la sanció pecuniària es realitzarà exclusivament atenent la gravetat i transcendència del fet, així com el perill potencial creat.

A l'efecte d'este article es reputaran reincidents els que hagueren sigut sancionats en ferm en via administrativa durant els dos anys immediatament anteriors per dos infraccions molt greus de les previstes en l'article 65.5 d'esta llei.

No es procedirà a la revocació del permís o de la llicència de conducció prevista en este apartat quan el titular de l'autorització sol·licite la realització d'un curs de reciclatge i sensibilització en un centre autoritzat per a això i acredite haver-lo superat amb aprofitament dins del termini i en les condicions que reglamentàriament es determinen. En este cas, la revocació del permís o de la llicència de conducció se substituirà per la sanció de suspensió d'estos en els termes establits en l'apartat 1 de l'article 67.

En els supòsits de revocació del permís o de la llicència de conducció no podrà obtindre's una nova autorització administrativa per a conduir mentre no s'haja cancel·lat la sanció que va donar origen a la revocació.

4. La realització d'activitats corresponents a les distintes autoritzacions durant el temps de suspensió d'estes portarà aparellada una nova suspensió per un any al cometre's el primer trencament, i la revocació de l'autorització si es produïra un segon trencament.

5. El Govern, per mitjà d'un reial decret, podrà actualitzar la quantia de les multes previstes en esta llei, atenent la variació que experimente l'índex de preus al consum.»

Vint-i-huit) Article 68. *Competències.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. La competència per a sancionar correspon, en el marc del que disposa la present llei, al delegat del Govern en la comunitat autònoma en què s'haja realitzat el fet, llevat que es tracte d'infraccions lleus en què la competència sancionadora estarà atribuïda al subdelegat del Govern en la província en què s'hagen comés les infraccions.

Si es tracta d'una infracció comesa en el territori de més d'una comunitat autònoma o de més d'una província, la competència per a la seua sanció correspondrà, si és el cas, al delegat del Govern de la comunitat autònoma o al subdelegat del Govern de la província en què la infracció haguera sigut primerament denunciada, en els termes indicats en el paràgraf primer.

La facultat de sancionar podrà ser delegada en els caps provincials de trànsit en la mesura i extensió que les autoritats competents anteriorment mencionades estimen convenient. Els delegats del Govern podran també delegar en els subdelegats del Govern.

En les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, seran competents per a sancionar els òrgans designats pels seus respectius consells de govern.

2. La sanció per infraccions a normes de circulació comeses en vies urbanes correspondrà als respectius alcaldes, els quals podran delegar esta facultat d'acord amb la legislació aplicable.

Els delegats o subdelegats del Govern, si és el cas, i en les comunitats autònomes que tinguen transferides les competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, els òrgans competents que corresponguen, assumiran eixa competència quan, per raons justificades o per insuficiència dels servicis municipals, no puga ser exercida pels alcaldes.

Les competències municipals no comprenen les infraccions als preceptes del títol IV d'esta llei ni a les comeses en travessies si no tenen el caràcter de vies urbanes.

3. En el cas de tots els apartats anteriors, la competència per a imposar la suspensió del permís o de la llicència de conducció correspon al delegat del Govern en la comunitat autònoma, sense perjudi de les seues facultats de delegació en el subdelegat del Govern o en el cap provincial de Trànsit.

La competència per a sancionar les infraccions a què es referix l'article 52 d'esta llei correspondrà, en tot cas, al director general de Trànsit.»

Vint-i-nou) Article 70. *Immobilització del vehicle.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. Els agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit podran procedir a la immobilització del vehicle quan, com a conseqüència de l'incompliment dels preceptes d'esta llei, de la seua utilització puga derivar-se un risc greu per a la circulació, les persones o els béns. A este efecte, es considerarà risc greu per a les persones conduir un ciclomotor o motocicleta sense casc homologat. Esta mesura serà alçada immediatament després que desapareguen les causes que l'hagen motivat. També podrà immobilitzar-se el vehicle en els casos de negativa a efectuar les proves a què es referixen els apartats 2 i 3 de l'article 12, així com quan

no es trobe proveït de la corresponent assegurança obligatòria de vehicles, quan no dispose del títol que habilite per a l'estacionament en zones limitades en temps o excedisca l'autorització concedida fins que s'aconseguisca la identificació del seu conductor.

2. Els agents de l'autoritat també podran immobilitzar el vehicle en els casos de superar els nivells de gasos, fums i soroll permesos reglamentàriament segons el tipus de vehicle, en el cas que este haja sigut objecte d'una reforma d'importància no autoritzada, així com també quan s'observe un excés en els temps de conducció o una minoració en els temps de descans que siguen superiors al 50 per 100 dels temps establits reglamentàriament o a conseqüència d'indicis que posen de manifest qualsevol possible manipulació en els instruments de control, i es podrà disposar el trasllat del vehicle a l'efecte exclusivament i pel temps imprescindible per a verificar tècnicament la dita reforma o manipulació del tacògraf o dels limitadors de velocitat; els gastos d'esta inspecció seran a compte del denunciador si s'acredita la infracció.

3. Els agents de l'autoritat immobilitzaran el vehicle quan al seu conductor se li puga imputar la infracció prevista en l'article 65.5.d) de la present llei, i el mantindran immobilitzat mentre subsistisca la causa de la infracció.

4. Els gastos que s'originen com a conseqüència de la immobilització del vehicle seran a compte del titular, que haurà d'abonar-los o garantir-ne el pagament com a requisit previ a alçar esta mesura, sense perjudi del dret de defensa que li assistix i de la possibilitat de repercutir-lo sobre la persona responsable que haja donat lloc al fet que l'Administració adopte la dita mesura.»

Trenta) Article 71.

S'afig una lletra g) en l'apartat 1 de l'article 71:

«g) Quan corresponent legalment la immobilització del vehicle no hi haguera lloc adequat per a practicar-la sense obstaculitzar la circulació de vehicles o de persones.»

Trenta-un) Article 72. *Persones responsables.*

S'afigen un segon i un tercer paràgraf a l'apartat 1 i es modifica l'apartat 3, que quedaran redactats en els termes següents:

«Quan siga declarada la responsabilitat dels actes comesos per un menor de 18 anys, respondran solidàriament amb ell els seus pares, tutors, acollidors i guardadors legals o de fet per este orde, a causa de l'incompliment de l'obligació imposada a estos que comporta un deure de previndre la infracció administrativa que s'impute als menors.

La responsabilitat solidària quedarà referida estrictament a la pecuniària derivada de la multa imposada, que podrà ser moderada per l'autoritat sancionadora. Quan es tracte d'infraccions lleus, amb el consentiment previ de les persones referides en el paràgraf anterior, podrà substituir-se la sanció econòmica de la multa per altres mesures també reeducadores.»

«3. El titular del vehicle, degudament requerit per a això, té el deure d'identificar el conductor responsable de la infracció i, si incomplira esta obligació en el tràmit procedimental oportú sense causa justificada, serà sancionat pecuniàriament com

a autor de falta greu, la sanció de la qual s'imposarà en la màxima quantia.

En els mateixos termes respondrà el titular del vehicle quan no siga possible notificar la denúncia al conductor que aquell identifique, per causa imputable al dit titular.»

Trenta-dos) Article 73. *Normes generals.*

Queda redactat en els termes següents:

«No s'imposarà cap sanció per les infraccions als preceptes d'esta llei, sinó en virtut de procediment instruït d'acord amb les normes del present capítol i el títol IX de la Llei 30/1992, modificada per la Llei 4/1999.»

Trenta-tres) Article 74. *Actuacions administratives i jurisdiccionals penals.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. Quan en un procediment administratiu de caràcter sancionador es pose de manifest un fet que oferisca aparença de delictes o falta perseguible d'ofici, l'autoritat administrativa informarà el Ministeri Fiscal, per si calguera exercitar l'acció penal.

2. En el cas a què es referix l'apartat anterior no s'ordenarà la suspensió de les actuacions del procediment administratiu que continuarà tramitant-se fins al moment en què el procediment estiga pendent de resolució en què s'acordarà la suspensió.

3. Conclòs el procés penal amb sentència condemnatòria dels inculpats, i acordada que haguera sigut la suspensió del procediment administratiu, s'arxivarà este procediment sense declaració de responsabilitat. Si la sentència fóra absolutòria o el procediment penal acabara per una altra resolució que li pose fi sense declaració de responsabilitat i no estiguera fundada en la inexistència del fet, es dictarà la resolució que corresponga en el procediment administratiu.»

Trenta-quatre) Article 77. *Notificació de denúncies.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. Com a norma general, les denúncies de caràcter obligatori, formulades per agents de l'autoritat, es notificaran en l'acte al denunciat, fent-hi constar les dades a què fa referència l'article 75 i el dret reconegut en l'article 79.1.

Serà causa legal que justifique la notificació de la denúncia en moment posterior, el fet de formular-se en moments de gran intensitat de circulació o concurrent factors meteorològics adversos, obres o altres circumstàncies en què la detenció del vehicle també pugua originar un risc concret.

Així mateix, la notificació de la denúncia podrà efectuar-se en un moment posterior quan l'autoritat haja tingut coneixement dels fets a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permeten la identificació del vehicle.

Correspondrà també la notificació de la denúncia en moment posterior a la seua formulació en els casos de vehicles estacionats quan el conductor no hi estiga present.

2. L'abonament de l'import de la multa indicat en la notificació de la denúncia, tant si és assenyalat per l'agent en l'acte d'esta, com en la notificació enviada posteriorment per l'instructor, implicarà la terminació del procediment una vegada conclòs el

tràmit d'allegacions sense que el denunciat les haja formulades, finalitzant l'expedient, llevat que s'acorde la suspensió del permís o de la llicència per a conduir i sense perjudici de la possibilitat d'interposar el recurs corresponent.»

Trenta-cinc) Article 79. *Tramitació.*

L'apartat 3 queda redactat en els termes següents:

«3. Transcorreguts els terminis assenyalats en els apartats anteriors a la vista del que s'ha al·legat i provat pel denunciat i el denunciat, ultimada la instrucció del procediment i practicada l'audiència a l'interessat per l'òrgan corresponent, excepte quan esta no siga necessària d'acord amb el que disposa l'article 84.4 de la Llei 30/1992, este elevarà una proposta de resolució a l'òrgan que legalment o reglamentàriament tinga atribuïda la competència sancionadora perquè dicte la resolució que corresponga.»

Trenta-sis) Article 80. *Recursos.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. Contra les resolucions dels expedients sancionadors que siguen competència dels delegats del Govern en les comunitats autònomes, podrà interposar-se dins del termini d'un mes recurs d'alçada davant del ministre de l'Interior. En el mateix termini seran recorribles davant del delegat del Govern corresponent les sancions imposades pels subdelegats del Govern.

La competència per a resoldre el recurs d'alçada previst en el paràgraf anterior podrà delegar-se en el director general de Trànsit.

Les resolucions dels recursos d'alçada seran recorribles davant de l'orde jurisdiccional contenciosa administrativa en els termes previstos en la seua llei reguladora.

Transcorreguts tres mesos des de la interposició del recurs d'alçada sense que recaiga resolució, es podrà entendre desestimat, i quedarà així expedida la via contenciosa administrativa.

2. Contra les resolucions dels expedients sancionadors dictades pels òrgans competents de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, així com les dictades pels alcaldes, en el cas de les entitats locals, caldrà ajustar-se al que estableix la normativa corresponent.»

Trenta-set) Article 81. *Prescripció.*

Queda redactat en els termes següents:

«1. El termini de prescripció de les infraccions previstes en esta llei serà el de tres mesos per a les infraccions lleus, sis mesos per a les infraccions greus i un any per a les infraccions molt greus i per a les infraccions previstes en l'article 67.2 d'esta llei.

El termini de prescripció es compta a partir del dia en què els fets s'hagueren comés. La prescripció s'interromp per qualsevol actuació administrativa de la qual tinga coneixement el denunciat o estiga encaminada a esbrinar-ne la identitat o el domicili i es practiquen amb projecció externa a la dependència en què s'origina. També s'interromp la prescripció per la notificació efectuada d'acord amb el que estableix l'article 78 d'esta llei. La prescripció es reprén si el procediment es paralitza durant més d'un mes per causa no imputable al denunciat.

2. Si no haguera recaigut resolució sancionadora transcorregut un any des de la iniciació del procediment, se'n produirà la caducitat i es procedirà a l'arxiu de les actuacions, a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici per l'òrgan competent per a dictar la resolució. Quan la paralització del procediment s'haguera produït a causa del coneixement dels fets per la jurisdicció penal i quan haguera intervingut una altra autoritat competent per a imposar la sanció de multa i que haja de traslladar l'expedient per a substanciar la suspensió de l'autorització administrativa per a conduir a l'Administració general de l'Estat, el termini de caducitat se suspendrà i reprendrà, durant el temps que reste fins a un any, una vegada haja adquirit fermesa la resolució judicial o administrativa corresponent.

3. El termini de prescripció de les sancions serà d'un any, computat des de l'endemà a aquell en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la corresponent sanció.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i tornarà a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.»

Trenta-huit) Article 82. *Cancel·lació.*

Queda redactat en els termes següents:

«Les sancions fermes greus i molt greus seran anotades en el Registre de Conductors i Infractors, i les anotacions es cancel·laran d'ofici, a l'efecte d'antecedents, una vegada transcorreguts dos anys des del seu total compliment o prescripció.»

Trenta-nou) Article 84. *Cobrament de multes.*

S'afig un apartat 5, que quedarà redactat en els termes següents:

«5. El procediment de recaptació executiva per a l'efectivitat de les sancions imposades pels òrgans designats pels consells de govern de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, així com pels alcaldes, quan els sancionats tinguen el seu domicili fora de l'àmbit de competència territorial d'eixes autoritats, podrà ser realitzat per estes, conforme a la seua legislació específica.»

Quaranta) Annex.

L'apartat 68 queda redactat en els termes següents:

«68. Parada: immobilització d'un vehicle durant un temps inferior a dos minuts, sense que el conductor pugui abandonar-lo.»

S'afigen els apartats 70, 71, 72, 73, 74 i 75, que quedaran redactats en els termes següents:

«70. Via ciclista: via específicament preparada per al trànsit de cicles, amb la senyalització horitzontal i vertical corresponent, i l'ample de la qual permet el pas segur d'estos vehicles.

71. Carril bici: via ciclista que discorre adossada a la calçada, en un sol sentit o en doble sentit.

72. Carril bici protegit: carril bici proveït d'elements laterals que el separen físicament de la resta de la calçada, així com de la vorera.

73. Vorera bici: via ciclista senyalitzada sobre la vorera.

74. Pista bici: via ciclista segregada del trànsit motoritzat, amb traçat independent de les carreteres.

75. Senda ciclable: via per a vianants i cicles, segregada del trànsit motoritzat, i que discorre per espais oberts, parcs, jardins o boscos.»

Disposició addicional primera.

Les disposicions contingudes en l'article 68 sobre els delegats del Govern en les comunitats autònomes s'apliquen als delegats del Govern a Ceuta i Melilla, els quals podran delegar-ne les facultats sancionadores en els corresponents caps locals de Trànsit.

Disposició addicional segona.

Sense perjudi del que disposa esta llei, les activitats industrials que afecten directament la seguretat vial es regiran a més de pel que s'ha previst en la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria, per la resta de normes aplicables a la seguretat industrial.

Disposició addicional tercera.

Es declara d'urgència l'ocupació dels béns afectats per les expropiacions a què done lloc l'execució de les obres necessàries per a la realització de les actuacions en les carreteres que es detallen en l'annex I.

Disposició addicional quarta.

Els municipis en l'exercici de les competències que els atribueix l'article 7 d'esta norma i en virtut del que disposa l'article 60 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, durant l'any següent a l'entrada en vigor d'esta llei, hauran d'adoptar les mesures necessàries per a la concessió de la targeta d'aparcament per a persones discapacitades amb problemes greus de mobilitat i per a l'efectivitat dels drets que en deriven, tenint en compte la Recomanació del Consell de la Unió Europea sobre la creació d'una targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

Els municipis expediran les targetes d'aparcament especial per a minusvàlids segons el model determinat reglamentàriament, i tindran validesa en tot el territori nacional.

Les targetes expedides abans de l'entrada en vigor d'esta disposició normativa podran seguir usant-se fins a la seua substitució.

Disposició addicional quinta.

El Govern modificarà el senyal R-407 (camí reservat per a cicles) del Reglament General de Circulació, aprovat pel Reial Decret 13/1992, de 17 de gener, a fi que no preveja l'obligació de circular ciclomotors en els llocs on este senyal aparega.

Disposició addicional sexta.

En accidents de trànsit per atropellaments d'espècies cinegètiques, serà causa legal que permeti atribuir la responsabilitat al conductor del vehicle pels danys produïts en un accident de circulació, el fet que se li pugui imputar un incompliment de les normes de circulació que pugui ser causa suficient dels danys ocasionats; això sense perjudi de la responsabilitat que siga exigible a qui corresponga conforme a la normativa específica i que siguin provades degudament les circumstàncies de l'accident.

Disposició transitòria única.

Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'esta llei, es mantindrà el règim de tarifes dels centres de reconeixement.

A la finalització del termini assenyalat en el paràgraf anterior, els preus aplicables a les activitats dels centres de reconeixement s'establiran lliurement per estos.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen a la present llei.

Disposició final primera.

A fi exclusivament de garantir la seguretat pública, el Govern regularà el sistema d'acreditació de les aptituds psicofísiques exigibles en matèria de llicències d'armes i d'habilitació del personal de seguretat privada, així com els elements personals i materials mínims que hauran de reunir els centres de reconeixement habilitats amb este fi.

Disposició final segona.

El Govern, en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, procedirà a modificar el Reglament General de Circulació, aprovat pel Reial Decret 13/1992, de 17 de gener, per a l'aplicació i desenrotllament del text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial i el Reglament de Procediment Sancionador en Matèria de Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial aprovat pel Reial Decret 320/1994, de 25 de febrer, per a adequar-los a les modificacions contingudes en la present llei.

Així mateix, el Govern, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, procedirà a modificar el Reglament Regulador de les Escoles Particulars de Conductors de Vehicles de Motor, aprovat pel Reial Decret 1753/1984, de 30 d'agost.

Disposició final tercera.

Anualment s'aprovarà pel Govern un Pla Nacional de Seguretat Vial, amb un informe previ favorable del Ple del Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Vial, al si del qual s'elaborarà el referit pla que establirà les prioritats i actuacions que comporte amb vista a la reducció d'accidents de circulació; articulant totes les estratègies possibles de prevenció i de reducció d'accidents de circulació.

Les comunitats autònomes participaran en l'elaboració del Pla Nacional de Seguretat Vial i hi incorporaran els seus.

Disposició final quarta.

La present llei de reforma del text articulat del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Vial, entrarà en vigor al mes de la seua publicació en el "Boletín Oficial del Estado" i s'aplicarà a tots els fets dignes de sanció que es cometan a partir de la seua vigència.

Les previsions contingudes en els apartats 1 i 3 de l'article 67 i en l'apartat 1 de l'article 72, en tot allò que es referix a la substitució o renovació de les auto-

ritzacions administratives per a conduir per determinats cursos o altres mesures també reeducadores, entraran en vigor en el moment que el Govern complete el desplegament reglamentari dels cursos de reciclatge i sensibilització en matèria de seguretat vial previstos en els dits preceptes.

Disposició final quinta.

El Govern regularà reglamentàriament, d'acord amb la normativa europea, la incorporació d'elements de seguretat que facen visible el conductor, quan veient-se obligat a detindre el vehicle en carretera, haja d'eixir d'este.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 19 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX I**Acció administrativa en matèria de carreteres**

Les obres incloses en este article portaran implícites les declaracions d'urgència als efectes d'ocupació dels béns afectes a què es referix l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa:

A) Les actuacions d'alta capacitat en els itineraris següents:

Autovia del Cantàbric.
Autovia Villaviciosa-Oviedo-Salas-La Espina.
Autovia de la Ruta de la Plata.
Autovia Sagunt-Aragó.
Autovia Cantàbria-Meseta (Torrelavega-Palència, incloent-hi el ramal d'Aguilar de Campoo-Burgos).
Autovia del Mediterrani.
Autovia de Castella.
Autovia de Bailén-Motril.
Autovia de Ciudad Real.
Autovia de Castella-la Manxa.
Autovia Còrdova-Antequera.
Autovia del Duero.
Autovia Tordesillas-Zamora.
Autovia Àvila-Salamanca.
Autovia Cadis-Vejer de la Frontera.
Autovia Abrera-Terrassa.
Autovia Verín-frontera portuguesa.
Autovia Almería-la Rioja.
Autovia del Baix Llobregat.
Autovia Palència-Benavente.
Eix transversal de Catalunya.
Autovia Logronyo-Burgos.
Autovia Santiago-Lugo.
Autovia Lugo-Ourense.
Autovia Zamora-frontera portuguesa.
Autovia Ciudad Real-Badajoz.
Autovia Sevilla-frontera portuguesa (Rosal de la Frontera).
Autovia Conca-Terol.
Autovia la Font de la Figuera-Jumilla-Múrcia.
Autovia Pamplona-frontera francesa.
Autovia Logronyo-Pamplona.
Autovia Osca (Nuevo)-frontera francesa.
Autovia Osca-Pamplona.

Autovia Osca-Lleida.
 Autovia Lleida-frontera francesa (Vielha).
 Autovia Vic-Olot-Figueres-frontera francesa.
 Eix de la Sella.
 Autovia Tarragona-Montblanc-eix transversal.
 Autovia Valladolid-Lleó.
 Autovia Linares-Albacete.
 Autovia Trujillo-Càceres.
 Autovia Alcoi-Xàtiva.

B) Així mateix, les actuacions en medi urbà o condicionaments:

Accés aeroport Jerez de la Frontera (Cadis).
 Condicionament Turó Murriano-Còrdova (Còrdova).
 Adequació via Hispanitat entre N-322 i N-330 (Sarragossa).
 Enllaços de Lieres-enllaç de la Masanti (Oviedo).
 Ronda oest de Burgos.
 Variant de la Font de la Figuera.
 Variant de la Vila Joiosa (Alacant).
 Duplicació tercer carril a l'Alcúdia (València).
 Prolongació i millores accés sud de Barajas (Madrid).
 Connexió aeroport-variant. N-II. Vies de servici sud de Barajas (Madrid).
 Eix aeroport-Hortaleza.
 Variant de Tirgo (la Rioja).
 Variant d'Ausejo (la Rioja).
 Condicionaments en tres trams de la N-232 (La Rioja).
 En la Comunitat Autònoma de Canàries: les que s'executen en aplicació i/o desplegament del conveni firmat amb el Govern canari el 16 d'abril de 1997.
 En la Comunitat Autònoma de les Illes Balears: les que s'executen en aplicació i/o desplegament del conveni firmat amb el Govern balear el 21 de gener de 1998.
 Condicionament de la NI en el Comtat de Treviño.
 Millora i/o condicionament dels trams d'autovies de primera generació (NI, N-II, N-III i N-IV).

24515 LLEI ORGÀNICA 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats. («BOE» 307, de 24-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
 Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema universitari espanyol ha experimentat canvis profunds en els últims vint-i-cinc anys; canvis impulsats per l'acceptació per part de les nostres universitats dels reptes plantejats per la generació i transmissió dels coneixements científics i tecnològics. La nostra societat confia hui més que mai en les seues universitats per a afrontar nous reptes, els derivats de la societat del coneixement en els alboros del present segle.

Durant les últimes dos dècades, la vella institució universitària s'ha transformat radicalment. La Constitució va consagrar l'autonomia de les universitats i va garantir, amb esta, les llibertats de càtedra, d'estudi i d'investigació, així com l'autonomia de gestió i administració dels seus propis recursos. Durant este període, les uni-

versitats es van triplicar, i es van crear centres universitaris en quasi totes les poblacions de més de cinquanta mil habitants, en els quals hui s'estudien més de cent trenta titulacions diferents. També va culminar fa a penes uns anys el procés de descentralització universitària, transferint-se a les administracions educatives autonòmiques les competències en matèria d'ensenyança superior. No de menor magnitud ha sigut la transformació tan positiva en l'àmbit de la investigació científica i tècnica universitària, els principals destinataris de la qual són els mateixos estudiants de les nostres universitats, que no sols hi reben una formació professional adequada, sinó que poden beneficiar-se de l'esperit crític i l'extensió de la cultura, funcions ineludibles de la institució universitària.

Este esforç compartit per universitats, administracions educatives i la societat mateixa ha sigut extraordinari, i és per això que ara, conscients del camí recorregut, també ho som pel fet que és necessària una nova ordenació de l'activitat universitària. Esta, de forma coherent i global, ha de sistematitzar i actualitzar els nombrosos aspectes acadèmics, de docència, d'investigació i de gestió, que permeten a les universitats abordar, en el marc de la societat de la informació i el coneixement, els reptes derivats de la innovació en les formes de generació i transmissió del coneixement.

Si reconeixem que les universitats ocupen un paper central en el desenvolupament cultural, econòmic i social d'un país, caldrà reforçar la capacitat de liderat i dotar les seues estructures de la màxima flexibilitat per a afrontar estratègies diferenciades en el marc d'un escenari vertebrat. Esta capacitat permetrà desenvolupar a cada universitat plans específics d'acord amb les seues característiques pròpies, amb la composició del professorat, l'oferta d'estudis i amb els processos de gestió i innovació. Només així podran respondre al dinamisme d'una societat avançada com l'espanyola. I només així, la societat podrà exigir de les universitats la més valuosa de les herències per al futur: una docència de qualitat, una investigació d'excel·lència.

Des d'esta perspectiva, es dissenya la moderna arquitectura normativa que reclama el sistema universitari espanyol per a millorar-ne la qualitat docent, investigadora i de gestió; fomentar la mobilitat d'estudiants i professors; aprofundir en la creació i transmissió del coneixement com a eix de l'activitat acadèmica; respondre als reptes derivats tant de l'ensenyança superior no presencial a través de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació com de la formació al llarg de la vida, i integrar-se competitivament junt amb els millors centres d'ensenyança superior en el nou espai universitari europeu que s'està començant a configurar.

Tots som conscients que els canvis socials operats en la nostra societat estan estretament relacionats amb els que tenen lloc en altres àmbits d'activitat. Així, la modernització del sistema econòmic imposa exigències cada vegada més imperatives als sectors que impulsen eixa contínua posada al dia; i no podem oblidar que la Universitat ocupa un lloc de privilegi en eixe procés de contínua renovació, concretament en els sectors vinculats al desenvolupament cultural, científic i tècnic. És per açò que les nostres universitats necessiten incrementar-ne de manera urgent l'eficàcia, eficiència i responsabilitat, principis tots estos centrals de la mateixa autonomia universitària.

També la formació i el coneixement són factors clau en este escenari, caracteritzat per vertiginoses transformacions en els àmbits socials i econòmics. La nova societat demanda professionals amb l'elevat nivell cultural, científic i tècnic que només l'ensenyança universitària és capaç de proporcionar. La societat exigeix, a més, una formació permanent al llarg de la vida, no sols en l'orde